

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 5. De modo contemplandi Divinam pulchritudinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

aut incorporaretur, ita ut in unam & eandem rem
 coalescerent, quis considerare posset, quantum decoris
 gradum pulchritudo illa attingeret, & in quantam
 luce suâ traheret admirationem intellectum tam huma-
 num quàm Angelicum? Nihilominus creatura hæc in
 tam eminenti constituta gradu & pulchritudinis, & lu-
 cis, non esset comparabilis cum pulchritudine Divinâ:
 Nam, ut docet Angelicus, *non sunt ejusdem generis; 1. p. q. 4.*
sed pulchritudo Dei est extra & supra omne genus. art. 3.
 Unde pulchritudo illa creata respectu Divinæ pulchri-
 tudinis nulla esset: & lux illa creata in comparatione
 luci increatæ potius tenebræ & umbra æstimanda esset
 quàm lux.

Quod si igitur Divina pulchritudo talis ac tanta est.
 Quid mirum, si Sancti & Justi pro eâ obtinenda
omnia arbitrati sunt ut stercore, proseripserunt cun- *Philip. c. 3.*
 ctas mundi consolationes, sibiipsis crudele & arduum
 indixerunt bellum, voluntario animo sustinuerunt
 cuncta Tyrannorum tormenta ac mortem ipsam, ut hac
 ratione securos & certos se redderent de cœlesti
 visione Divinæ pulchritudinis? Et hæc de Divinâ
 pulchritudine dicta sufficiant. veniamus ad pra-
 xim.

CAP. V.

De Modo contemplandi Divinam
 pulchritudinem.

Theologus Divinus scribit de spiritibus cœlestibus, s. *Dionys.*
 quod extra seipos rapti sine intervallo aut inter- *De Divi.*
 ruptione ulla *aternis Pulchri fulgoribus conjunguntur: Nom. 6. 4.*
 nimirum, perpetuâ quâdam & indissolubili unione per
 viam contemplationis & gaudij Divinis uniuntur splen-
 doribus è Divino vultu emicantibus.

Triplici genere motus & cognitionis in Divinâ oc-
 cupantur præsentia: *Circulariter, per rectam lineam,*
 & *reflexè.*

Primus

2.2.9.180.
art.6.

Primus motus, videlicet, actus intellectus & unitatis appellatur motus *circularis*; nam sicut est motus uniformis & simplex circa ita centrum; Spiritus Angelici per simplicem intuitum informantur occupantur circa idem objectum æternæ pulchritudinis.

Secundus motus vocatur *rectus*, & est, quando occupatur in executione Divinæ Providentiæ, in ministeriis creaturarum.

Tertius est *reflexus & obliquus*, compositus ex motu recto & circulari; etiam per occupationem externam non interrumpunt, nec intermittunt internam occupationem Divinarum illuminationum in præsentia Dei: nam ut ait D. Gregorius: *Intra Deum currunt Angelici Spiritus, quocumque mittantur.* Neque Angeli sancti gaudent dumtaxat pulchritudine Dei, verum etiam exultant in visione pulchritudinis Christi.

S. Greg.

1. Pet. 1.

In quem desiderant Angeli prospicere. Quapropter vidit eos Joannes in Apocalypsi, quod stantes erant ante Thronum, & in conspectu Agni. Siquidem per visionem Divinitatis simulæ Humanitatis Christi perficitur & completur nostra Beatitudo: *In conspectu Agni, veluti asserit S. Laurentius Justinianus, delectabiliter intuebantur Humanitatis illius elegantiam, præclaram formam, radiantem faciem, imperiale decus, & honorabilem statum.*

B. Laur.
Iust.

Opusc. de
Beat.

Psal. 84.

Idipsum Angelorum exercitium est in cælis. Hoc idem, conformiter docet & laudet Angelicus Doctor, imitari debent homines in terris, ut, nimirum, in Divina sese constituent præsentia instar alicujus mendicorum Divite, instar Discipuli coram suo Magistro, instar Filij coram Patre suo, audiantque, *quid loquatur Dominus Deus.*

2.2.9.24.
art.4.

Hic est ultimus perfectionis status, præsentare se coram Deo, delectari & gaudere in contemperatione Divinæ pulchritudinis. Quia sicut in motu locali, primum est, recessus à termino: secundum, appropinquatio ad alium terminum: tertium, quies in termino: similiter in motu spiritualis perfectionis, primum est, recedere à malo: secundum, proficere in bono: tertium, Deo

Deo inbarere & frui, cupiendo dissolvi & esse cum Christo.

Alit in hac vita adest duplex deformitas perfectam impediens quietem animæ, & causans, quò minus ejus intuitus sit uniformis & simplex erga Deum; videlicet, deformitas sensuum, & discursus (dependet in intelligendo ab objectis sensuum & à discursu) sed in altera vita intuitus ejus erit purus & simplex in Deum independens ab aliâ potentia & operatione ejus.

2. 2. q. 136.
art. 6.

Imitari quoque debemus sanctos Angelos in aliâ perfectione motus reflexi, motum rectum uniendo cum circulari, vitam, nimirum, activam cum contemplativa, agendo & conversando cum proximo; sed in Deo & intra Deum.

Insuper imitemur eos in ultimâ perfectione, præsentiam Dei conjungendo cum præsentia Christi: demirando Divinam pulchritudinem, eaque gaudendo non in seipsa duntaxat, verùm etiam in adæquatâ ejus imagine Humanitatis, in qua, uti affirmat S. Hieronymus, igneum quid & sydereum radiabat ex oculis, & fulgor ipse & majestas Divinitatis occulta relucebat in facie. Et si unicus solus Christi digitus monstratus S. Theresiæ fuit sufficiens ad eandem pertrahendam ac indissolubili unione alligandam amori Christi: quid fiet contemplanti non duntaxat unum digitum; sed totam manum, brachium ac totum corpus, splendorem vultus, majestatem aspectus, compositi gressus modestiam, affabilitatem verborum? A splendore illius pulchritudinis, consulit Augustinus, nostros oculos non avertat infirmitas carnis. Nobis credentibus ubique Christus pulcher appareat. Infirmitas carnis non impedit oculum mentis à visione Christi: aperiatur oculi fidei, & in omni loco intencat in pulchritudinem Christi: siquidem non solum pulcher est; verùm etiam spectatores & amatores illius pulchros efficit: Sumus pulchri amando Deum, qui semper est pulcher: & quantum crescit amor; tantum in te crescit pulchritudo.

Non habet hanc vim & virtutem pulchritudo creata, communicando enim speciem suam non communicat suam pulchritudinem. Quapropter conludamus eum eodem: O quam felicissimum bonum, & quam vulgò felici.

lib. 1. in
Matt. c. 9.
& lib. 3.
In vitâ S.
Theresiæ.

In Bal. 44.

S. Aug. sup.
1. epist. loq.

S. Aug. lib.
de salutar.
feli. Document.

*facilissimum est splendidam Christi pulchritudinem
re, & radiantibus eius fulgoribus pectora nostra illu-
S. August. & omnem obscuritatem peccati à nobis expellere! Da
Manual. Domine Deus meus, speciose pro filio hominum, ut
5.10. derem te, ut amem te, quantum volo, & quantum
& totus flammâ charitatis tuæ vaporatus diligam
minum meum dulcissimum & pulcherrimum ex toto
meo, ex totâ animâ meâ: habens te semper in
in ore, & pro oculis meis semper & ubique.
Hucusque de pulchritudine: dicamus modò de
dine & suavitate Dei.*

CAP. VI.

De Contemplatione Suavitatis Dei.

Dulcedo & suavitas Dei, utpotè Divini amor
propria passio, pariter infinita est, sicut Bonitas
Pulchritudo: Spiritus enim meus super mel dulcem
Eccles. 24. hereditas mea (quæ est Christus Filius meus) super
& favum. Est dulcedo talis, ut totam penetret Natu-
ram Dei, & ipsamet Essentia Dei essentialiter suavitatis
Sap. 16. & dulcedo est: Substantia Dei Dulcedo Dei est. Merito
S. Aug. propterea à S. Augustino Dulcedo Divina appellatur
primò Dulcedo amoris, & Amor Divinus Amor Dulce-
dinis, quia dulcedo nil aliud est, quam objectum amoris
& amor est desiderium dulcedinis. Secundò dicitur
S. Aug. Pf. Dulcedo inebrians, quia per illam perditur quodammodo
35. & lib. mens humana & sic Divina: & est sobria ebrietas, quia
de Agon. non everit mentem, sed rapit sursum, & oblivionem præ-
Christi. stat omnium terrenorum. Tertio vocatur Dulcedo omnia
ad se trahens. Pro hac dulcedine ibant Apostoli gaudentes
inter Tyrannos & tormenta. Pro hac emenda Barthele-
meus propriam pellem dedit. Pro hac gustanda veneni pu-
culum intrepidus Ioannes potavit.
S. Aug. O Divinam Dulcedinem! O inexhaustam, immensam,
interminabilem, ineffabilem! Vnam stellam huius Dulce-
dinu gustavit Petrus, & clamavit quasi ebrius: Bonum est
nos hoc esse. Quid putas, dixisset, si magnam illam & multi-
plicem Divinitatis Dei Dulcedinem gustasset, quæ non ab-
scondit timentibus se?